

Chương 48

Lữ bước những bước dài trên bậc tam cấp ngôi biệt thự của Al Montello, ngôi nhà chàng đến lần này là lần thứ nhì. Lần trước là vấn đề của bọn Triad với Triệu Tôn, lần này Triệu Tôn đã được thay thế bằng Văn, nhưng sự việc đã trở nên khó khăn gấp bội. Lần trước Triệu Tôn không chút nghi ngờ, việc thanh toán là một trò chơi. Bọn Triad không hề biết chúng bị cho vào tròng. Lần này chúng đã biết tất cả và Lữ trở thành kẻ bị săn đuổi.

Lữ hơi lo ngại về thái độ của Montello. Có thể hẳn sẽ thấy khó khăn không muốn đụng bọn Triad và bỏ mặc cho Lữ tự đối phó. Đẳng khác Lữ biết giống dân gốc Ý và lòng háo thắng của bọn Cosa Nostra. Montello đã bị mất mặt vì vụ giết hụt Văn trên xa lộ San Diego Freeway, hẳn sẽ tức bực hơn nữa khi thấy bọn Triad đe dọa khách hàng của hẳn.

Lữ đi vào nhà trong theo sau người quản gia mặc bộ tuxedo trắng toát. Chỉ gặp mặt Montello chàng mới biết rõ ý định của hẳn nên Lữ đã nhất định đòi hỏi buổi gặp gỡ này dù chàng biết Montello hiếm khi nào tiếp khách tại biệt thự. Montello tử trong phòng khách bước ra tiếp chàng. Hẳn đi những bước dài, chắc nịch, ánh nắng của buổi sáng sớm phủ đầy trên khuôn mặt vuông, gân guốc với chiếc sẹo dài chạy từ cằm xuống tận cổ. Montello ôm lấy chàng thân mật:

- Lâu quá mới gặp lại anh, Lữ! Sao có chuyện gì quan trọng đến nỗi không thể nói qua điện thoại được như vậy?

Lữ gật đầu:

- Cũng khá quan trọng Al! Anh biết tính tôi mà! Nếu chuyện thường tôi chỉ cần nói với đàn em của anh giải quyết thôi!

Montello gật gù:

- Đúng! Uống tí rượu chút đã, rồi anh kể cho tôi nghe!

Hắn búng tay cái tách. Người quản gia tuxedo trắng kính cẩn mang ra khay rượu. Montello ngửa cổ nốc cạn một hơi rồi dục:

- Uống đi Lữ! Có phải chuyện giết hụt Văn không?

Lữ nhấp một chút rượu cho Motello vui lòng. Chàng không có thói quen uống rượu buổi sáng như những tay giեն thực thụ:

- Đúng chuyện đó. Tên Văn này bây giờ gây cho tôi khá nhiều rắc rối. Hẳn liên lạc được với bọn Triad và liên kết với bọn này. Tôi đoán hẳn nghe phong phanh được chuyện Triệu Tôn bị chết không phải tai nạn xe hơi và tìm ra được sự liên hệ với bọn Triad. Chúng nó đặt bom nổ xe của tôi ngày hôm qua!

Montello tròn mắt:

- Đặt bom cơ à! Bọn này bây giờ khá nhi! Tôi gần đây hơi lơ là với bọn này tưởng chúng không dám làm gì nhiều ngoài khu vực Chinatown. Nhưng đặt bom xe anh là chúng ra ngoài

phạm vi hoạt động của chúng rồi!

Lữ thở ra một hơi nhe. Ít nhất Montello cũng tỏ ra giận dữ với bọn Tàu Triad lộng hành. Chàng vẫn thắc mắc không hiểu bọn nào mạnh thế hơn trong vùng này. Lữ biết gần đây gia đình Mafia đang bị lúng túng vì chiến dịch diệt tổ chức tội ác của FBI. Bọn Triad quá mới chưa bị cơ quan này để ý đến nhiều. Chàng tìm cách nói khích:

- Tôi nghe nói Triad đã hoạt động xuống Orange County và cả San Diego nữa. Địa bàn của chúng đâu chỉ còn trên vùng Los Angeles này!

Montello giận dữ dấm xuống bàn. Chiếc khay rượu tung lên hất đổ hai ly rượu vỡ loảng xoảng. Hẳn gầm gừ:

- Chúng dám qua mặt tôi! Tìm cách giết anh là chúng đụng trực tiếp với bọn này. Tôi phải diệt bọn chúng không còn một tên, cho chúng chạy về Hồng Kông hết!

Lữ đổ thêm dầu vào lửa:

- Tôi nghe nói Triad tự xưng chúng là bá chủ vùng California. Các anh chắc bị mọi người quên rồi!

Mắt Montello đỏ ngầu. Những tia máu căng thẳng như sắp bật tung. Lữ nghĩ thầm những tin đồn đại về Mafia ở vùng này bị xuống dốc và bị Triad khi dễ không phải là chuyện ngoa. Bằng chứng là Montello dễ bị khích động về chuyện này hơn chàng tưởng. Montello

Chương 48

như bị nghẹn hơi, hần thở những tiếng hỗn hển như bò mộng ngoài trường đấu đang bị dồn vào đường cùng:

- Anh cứ ngồi chờ đấy xem. Tôi có kế hoạch diệt bọn chúng.

Lữ mỉm cười. Chàng chỉ chờ có thể. Chàng cần Montello huy động toàn lực để đối phó với bọn Triad và bớt áp lực của Triad với chàng. Chuyện của Vãn chàng sẽ tự lo liệu lấy. Việc đụng độ giữa Mafia Ý và Triad Tàu không có chàng cũng sẽ có lúc xảy đến. Thành phố này không thể có hai tổ chức tội ác cùng xúng hùnh xúng bá, việc thanh toán lẫn nhau là chuyện đương nhiên. Lữ nói:

- Anh biết đầu não của chúng ở đâu chứ?

Montello đã lấy lại được bình tĩnh. Hần nhếch mép cười gằn:

- Dĩ nhiên! Tôi biết cả! Anh yên chí, chỉ trong một tuần lễ. Triad sẽ không còn một tên nào ở phần đất này!

Lữ đứng dậy bắt tay Montello ra về. Chàng nhẹ hần người. Bọn Mafia dù đang bị FBI làm khó dễ vẫn là tổ chức tội ác mạnh nhất ở đây. Triad làm ăn với nhóm dân thiểu số Á Châu không sao nhưng khi đã đụng chạm đến quyền lợi Cosa Nostra, các tay trùm đầu sỏ khắp Hoa Kỳ sẽ phối hợp lực lượng ngăn chặn ngay. Montello đang bị lúng túng ở đây nhưng hẳn ta sẽ được đàn em các gia đình khác bay về hỗ trợ trong cuộc

chiến với Triad. Điều quan trọng của Lữ và Uyên trong lúc này là nằm yên không để bọn Triad khám phá ra chỗ ở, đến khi Montello thanh toán xong nhóm Triad chàng mới ra mặt như trước được.

***

Kim bồn chồn lo lắng đứng ngồi không yên sau khi nhận được điện thoại của Lữ. Giọng chàng bình thản nhưng Kim với linh tính đàn bà nhạy cảm đoán biết tình trạng nghiêm trọng Lữ đang vướng mắc phải. Chàng chỉ báo vắn tắt cho Kim:

- Anh bị đặt bom nổ xe nhưng không sao. Anh sẽ phải biến mất trong một thời gian để bọn chúng không biết anh ở đâu. Em lo hộ anh mấy chuyện khai báo với cảnh sát. Cần liên lạc gì với anh, em gọi cho Sơn.

Lữ không nói đến chỗ ở mới của chàng và Kim cũng không hỏi. Nàng biết tính Lữ và thừa hiểu có hỏi chàng cũng không nói. Kim hơi tủi thân. Lữ chỉ tin tưởng mình Sơn và dấu kín cả với nàng. Tình yêu của chàng với nàng không lẽ hời hợt đến thế, những buổi ân ái cuồng nhiệt và say đắm làm nàng rung động và ngây ngất hàng mấy ngày sau không lẽ chỉ là những thoáng qua như làn gió đùa.

Kim tự hỏi có phải Lữ chỉ coi nàng là một nữ luật sư cần thiết để giải quyết những rắc rối về pháp lý cho chàng. Và tình yêu đối với chàng chỉ

là một cuộc chinh phục, không hơn không kém. Kim đoán biết vụ nổ bom xe của Lữ liên quan đến Uyên và Vãn dù chàng không giải thích. Người đàn bà này là kẻ mang tai họa đến cho chàng. Kim phán quyết như về Uyên một cách chắc chắn dù nàng chỉ mới gặp Uyên trong giây phút đi ngang qua nhau khi nàng ghé văn phòng Lữ và Uyên vừa đi ra.

Kim không nhắc gì với Lữ chuyện giữa chàng và Uyên. Nàng không tra hỏi và tò mò tìm hiểu xem quan hệ giữa chàng và Uyên còn hay đã dứt khi Kim bước chân vào cuộc đời chàng. Nàng tôn trọng sự tự do của Lữ. Nàng không cảm thấy cần thiết phải chiếm hữu chàng hoàn toàn và ghen tương với Uyên dù nàng đoán cuộc tình giữa Lữ và Uyên vẫn tiếp tục.

Mỗi người có một góc đời làm của riêng. Nàng và Lữ chưa có ràng buộc chính thức nào, tại sao nàng cần phải bận tâm đến Uyên. Kim biết nàng có thể có những liên hệ với những người đàn ông khác và Lữ sẽ tôn trọng sự tự do của nàng. Thỏa ước hiểu ngầm giữa chàng và nàng như thế. Nhưng làm sao nàng có thể đi chơi với ai khác khi nàng đã có Lữ. Phần thiệt thòi luôn luôn về phía người đàn bà. Kim chua chát kết luận. Có khi nào có sự bình đẳng giữa hai người khác phái đâu và có lẽ nàng đành phải chấp nhận!

Kim không thể ngưng được ý nghĩ về người đàn bà

Chương 48

gieo tai họa cho Lữ. Nàng đã nghe nhiều bàn luận sôi nổi trong phòng họp của tổ hợp luật sư của nàng về người đàn bà mang tai họa đến cho đàn ông của các anh luật sư bị vợ bỏ, bị cấm sùng, bị bỏ cho leo cây. Họ háng say góp chuyện dù có mặt nàng trong phòng họp. Như thế nàng cũng là đàn ông và họ không cần phải giữ gìn.

Mỗi người nam luật sư đồng nghiệp đều có một câu chuyện của những người đàn bà làm hại đời họ, gieo tai họa và hành hạ họ đủ đường. Những người đàn ông thành công trên mọi phương diện khi vướng mắc cuộc tình với người đàn bà gieo tai họa định mệnh đã dành sẵn cho họ, bắt đầu một hành trình đi xuống thảm hại. Tiêu tan sản nghiệp, danh tiếng hủy hoại, nghẽn động mạch tim, stroke hay ung thư thường là phần thưởng cuối đời cho những người đàn ông bất hạnh trên.

Kim ít khi để ý đến những câu chuyện nàng nghe cho là gossip của các nam đồng nghiệp nhưng tin Lữ báo bị xe đặt bom đã làm nàng liên tưởng đến Uyên và mẫu người đàn bà mang tai họa nàng thường được nghe.

Tai họa đến dồn dập với Lữ và nguyên nhân đều xoay quanh Uyên. Nàng như thói nam châm thu hút những điều rủi ro, những thù hằn, những tai họa đổ xuống Lữ như một giông thác lũ. Uyên không tội tình gì. Kim hiểu

điều đó và nàng thương hại cho vai trò của Uyên định mệnh đã dành cho nàng trong cuộc tình với Lữ.

Kim linh cảm điều không lành. Nàng như thấy trước được định mệnh và hình dung những điều ghê gớm sắp xảy đến. Kim rùng mình. Linh tính làm nàng sợ hãi. Vực sâu nào Uyên đang dẫn dắt Lữ đi đến? Kim thấy mình như người đứng trên cao, nhìn hai người đang dắt nhau trốn chạy trong làn sương mù dày đặc. Họ không biết đến vực thẳm ở cuối con đường mòn. Nàng phải làm gì? Nàng có thể làm được gì cho người yêu của nàng đang vướng mắc trong lưới nhện của người đàn bà mang tai họa và vực sâu đang chờ đón kia?

Kim thở một hơi dài. Nàng đã quyết định và nghị lực trong nàng bùng dậy như tia lửa đốt. Nàng sẽ làm tất cả những gì nàng có thể làm, nàng sẽ thực hiện cả những điều nàng không thể làm, để cứu người yêu của nàng, để bóng đen của người đàn bà mang tai họa kia sẽ bị ánh sáng chan hòa của nàng xua đuổi, ra khỏi cuộc đời Lữ và trả Lữ lại cho nàng.